

Inleiding

De enige manier om een goed leefbare samenleving te verkrijgen is, door de strijd aan te binden tegen alle vorm van religieus en politiek dogmatisme. Het gaat erom dat wij religieuze en politieke verdraagzaamheid scheppen. Staat en religie dienen gescheiden te zijn, zodat een reguliere staat ontstaat waarin men vrij is zijn religieuze gevoelens te hebben, en waarin men vrij is, zonder dwang van een 'bevoegd gezag' of andere autoriteiten.

Nederland is niet 100% seculier, aangezien er veel christelijke organisaties, partijen, scholen, etc. zijn. In Frankrijk is dat anders. Daar kennen ze geen christelijke partijen en scholen, maar zijn alle scholen openbaar.

Soevereiniteit, onafhankelijkheid en zelfbeschikking

Wij worden door onze geboorte op deze aarde geplaatst. Dat lijkt heel gewoon, maar het is toch wel heel bijzonder, aangezien het grote gevolgen heeft voor heel ons leven. De aarde waarop wij geplaatst zijn blijkt niet een vrij gebied te zijn. Er gelden wetten, wetten die door mensen zijn gemaakt die eerder op de aarde geplaatst werden dan wij. Wij noemen hen 'voorgeslachten'. Het blijkt nu dat onze verre voorgeslachten soms grote egoïsten waren. Zij gunden elkaar soms het licht in de ogen niet. Onder hen waren weliswaar ook goede mensen, maar die hadden het zwaar te verduren vanwege de slechten onder hen. Kaïn vermoordde zelfs zijn eigen broer Abel uit jaloezie of afgunst.

De kwaden onder onze verre voorouders zagen de aarde als een soort eigendom. Ze bakenden dan ook net als veel mannetjes dieren hun territorium af. Zij vochten zich ervoor dood als het moest. Er ontstonden grenzen, landen en rijken. In die landen voelde de één zich boven de ander staan, en waande zich uitverkoren door God om over de anderen te mogen regeren. Zij eigenden zich de spreuk toe van: Wij koning regerend bij de Gratie Gods, etc. Verder om hun territorium en positie te beschermen, stelde men wetten op, o.a. de zgn. grondwet. We zien dan ook dat er een eeuwige strijd ontbrandde kort nadat de eerste mensen op de aarde geplaatst waren. Het vuur van deze strijd lijkt onuitblusselijk. Het brandt reeds duizenden jaren, en het einde ervan is er nog niet, maar komt wel steeds dichterbij.

Sommige personen lieten zich tot een overste maken, een regeerder, koning, president, en zelfs keizer. De keizers streefden naar grote rijken en wereldmacht. De onderdanen of burgers werden door de machthebbers gezien als de werkbijen, die de honing voor de regerende klasse moesten ophalen. De onderdanen werden burgers genoemd, slaven, die in onze tijd een burger-slaven-nummer ontvingen als brandmerk.

Burgers dienen de grondwet te kennen en volledig te gehoorzamen, uit hoofde dat men zich 'vrijwillig' op het grondgebied bevindt van de vorst, van de machthebber. De burgers hebben echter nooit een eed van trouw afgelegd aan hun vorst, noch hebben zij de grondwet ondertekend om die te gehoorzamen. Gehoorzamen ervan is een plicht, dus een dwang. Burgers hebben zo gezien geen zelfbeschikking, geen echte vrijheid, maar zijn afhankelijk, en dus slaafs.

Toen wij vanwege onze geboorte op de aarde werden geplaatst, kwamen wij als **mens** ter wereld, als mensensoort, als biologische soort. Volgens de Nederlandse wet mogen wij slechts drie dagen mens blijven, waarna onze ouders ons moeten aangeven op het gemeentehuis of standkantoor. Sindsdien krijgen wij het predikaat van een '**persoon**' te zijn, een natuurlijk persoon, een juridische entiteit.

In ons land -en ook in sommige andere landen- bestaat er naast de juridische entiteit 'natuurlijk persoon' ook nog de vorm van 'rechtspersoon'. Een rechtspersoon is o.a. een stichting, een vereniging, kerk, coöperatie, BV en NV, etc.

De onteigening, zoals we het zullen noemen, van ons mens-zijn door de staat heeft gevolgen, gevolgen die voor de staat en voor de regerende klasse alleen maar rijpe vruchten afwerpen. De staat sluit op onze natuurlijke persoon een (staats-) lening af, waarvan wij vervolgens ons leven lang via opgelegde belastingen de rente van mogen betalen, aangezien staatsleningen zo goed als nooit worden afgelost. Als natuurlijk persoon zijn wij verplicht om de door de staat gefinancierde scholen te doorlopen tot een bepaalde leeftijd (leerplicht). Verder hebben wij overal vergunningen voor nodig, wat leges oplevert en dienen wij overal 'bewijzen' en papieren voor te hebben, en tenslotte moeten wij allerlei soorten belastingen betalen.

Wij zijn als natuurlijk persoon geen rationele werkelijkheid, maar een door de staat uitgedachte juridische vruchtbare voedingsbodem, waarop men zich kan vestigen om erop te parasiteren. De staat erkent ons slechts drie dagen als mens, langer niet. Met een mens kan de staat niets. Vandaar.

De begrippen ‘mens’ en ‘persoon’:
Volgens Wikipedia:

Mens of (wetenschappelijke naam) *Homo sapiens* (Latijn: verstandige of wijze mens) is een tweevoetige primatensoort uit de familie Hominidae.

Een **persoon** kan zijn:

een menselijk wezen, zie mens

een wijsgerig begrip, in betekenis aanleunend tegen dat van mens, zie personalisme

in het recht (persoon (recht)):

een natuurlijk persoon: de mens als juridisch wezen

een vereniging, stichting, bedrijf, etc. die/dat rechtspersoonlijkheid geniet, zie: rechtspersoon

een personage in bijvoorbeeld een boek of een film

een grammaticaal kenmerk, zie: persoon (taalkunde)

Het blijkt dat wij onterft zijn van ons mens-zijn, en tot een natuurlijk persoon zijn gemaakt, de ‘mens’ als juridisch wezen.

Wie in een staat leeft als een natuurlijk persoon, met onder dwang gehoorzaamheid aan de grondwet, krijgt automatisch te maken met rechten en plichten. Wij bezaten als mens een inherent natuurrecht, maar dat is door de overheden ons ontnomen door hun zogenoemde ‘positieve recht’. Dat positieve recht is niet vrij, maar wordt ons afgedwongen door de overheid. Het natuurrecht daartegenover is in onszelf aanwezig als vrije mens. Door middel van het positieve recht stelt de overheid via regelgeving orde op zaken. De keerzijde van het positieve recht is het negatieve recht, wat ons met rust laat en geen dwang uitoefent. Zelf vallen de overheden onder het negatieve recht, aangezien zij zichzelf met rust laten, zichzelf beschermen en vrij leven op kosten van de burgers. Ze

kennen geen zelfbeperkingen en betalen geen belastingen, etc. Om zelf ook vrij te worden zouden wij een eigen internationale identiteit op kunnen stellen, en deze laten registreren bij een notaris. Die eigen internationale identiteit wordt in 174 landen erkend, zelfs in Nederland, zie www.worldservice.org

Denkbeeldige gevangenis

Vorsten, regeringen en overheden zijn vanaf het begin der mensheid druk bezig geweest om zichzelf te beschermen in hun ivoren torens, om intussen tegelijkertijd hun onderdanen op te sluiten in denkbeeldige gevangenissen. Die gevangenissen -zo beweren de overheden- dienen ter bescherming van de bevolking, voor hun veiligheid. Overheden zijn heel erg bezorgd over ons welzijn en doen er álles aan om ons te beschermen tegen de zogenaamde ‘terroristische dreigingen. De ‘aanslagen’ in de VS 9/11 2001 dienen ons tot voorbeeld. Intussen zijn wel veel vrijheden ons ontnomen, en rest er niet meer zo heel veel bewegingsvrijheid. Alles wordt gecontroleerd, opgeslagen in databanken, allemaal onder het motto van het belang van onze veiligheid. Wij zijn geheel overgeleverd aan hun wil. De bemoezucht, de regelgevingen, de controle, alles bij elkaar wordt het heel benauwend. Wanneer die benauwdheid tot een hoogtepunt raakt, zullen de burgers het recht in eigen hand nemen, wat de overheden trachten te voorkomen. De bevolkingen en burgers moeten blijkbaar zo intens diep in het nauw worden gedreven, dat ze zich ervan gaan ontdoen. De mensen zijn nog veel te veel bezig met sport, spelen, vermaak, en wat al niet meer, alsof dat de grote vrijheid is voor ons mensen. De meeste mensen hebben het nog niet goed door dat ze in denkbeeldige gevangenis leven. Wanneer de oogkleppen worden verwijderd, zullen ze voorgoed de dwangsystemen verlaten. De burgers zullen voor hun vrijheid kiezen, voor zelfbeschikking. Iedereen heeft immers recht op het negatieve recht, niet alleen de vorsten en overheden. Wij mensen dienen onafhankelijk te zijn. Op Internet staat een mooi artikel van Paul Martens over de zelfbeschikking, zie www.anarchiel.nl
En:<http://www.vrijspreker.nl/wp/2009/04/verklaring-van-onafhankelijkheid-deel-1/>

Wij nemen een citaat ervan over:

Verklaring van Onafhankelijkheid, deel 7

In dit zevende en voorlopig laatste deel van deze serie de fundamenteen waarop (en waarom) er over een afscheiding van het bestaande systeem gedacht wordt. Bedenk: het is nog steeds in een conceptfase. Dus open voor commentaar en verandering.

De fundamenteen voor een dergelijke verklaring:

1. Veel mensen houden niet van de verantwoordelijkheden die horen bij zelfbeschikking (of soevereiniteit). Ik accepteer deze verantwoordelijkheden en ik omarm de zelfbeschikking. Ik prefereer dit boven het alles maar over mij heen laten komen (het vermijden van zelfbeschikking), ik accepteer zelfbeschikking en kies om te handelen in mijn eigen belang. Ik zoek geen bescherming door de schuld bij anderen neer te leggen, noch schuil ik in de massa. Ik ben bereid om te handelen volgens mijn persoonlijke zienswijze en ik ben bereid daar de gevolgen van te dragen.

2. Ik ga uit van het negatief recht voor iedereen: ieder mens moet vrij zijn om te doen wat hij wil, zolang hij geen inbreuk maakt op anderen. Ik geloof, dat geen enkel mens recht heeft op het leven, de vrijheid of het eigendom van een ander. Ik ben tegen agressie, bedrog en dwang.

3. Ik denk niet dat mijn manier van leven, of welke manier van leven dan ook, het leven perfect en vrij van problemen zal maken. Ik verwacht misdaad, onenigheid en lelijkheid en ik ben bereid hiermee om te gaan. Ik vraag geen overkoepelende macht om hulp om mijn problemen op te lossen. Ik ga akkoord om deze zelf op te lossen.

4. Ik zie als waarheid een vrije en onbelemmerde handel. Zolang (commerciële) overeenkomsten vrijwillig en eerlijk zijn heeft geen enkele derde partij het recht om te interveniëren – niet ervoor, niet tijdens en niet achteraf.

5. Ik vind, dat elk persoon zich aan zijn afspraken moet houden.

6. Ik vind, dat eerlijk verkregen eigendom volstrekt gerechtvaardigd en onvoorwaardelijk is.

7. Ik vind, dat sommige mensen kwaadaardig zijn en dat zij tegemoet getreden dienen te worden en er acties genomen moet worden tegen deze mensen. Ik accepteer het feit, dat dit een moeilijk aspect van het leven is.

8. Ik vind, dat mensen zelf effectief kunnen organiseren. Ik verwacht van de mens, dat hij samenwerkt. Ik weiger de oplegging van hiërarchie en organisatie.

9. Ik vind, dat elk mens als gelijke moet worden beschouwd in alle kwesties aangaande gerechtigheid.

10. Ik besef, dat hoe meer waarde een man of vrouw aan goed en fout hecht, hoe groter de dreiging is dat hij of zij zal worden opgemerkt door de regeringen.

11. Ik vind, dat er maar twee soorten mensen zijn: zij die hun macht aan anderen willen opleggen (hetzij direct, hetzij door tussenpersonen) en zij die dit streven niet hebben. Ik behoor tot de laatstgenoemde groep.

12. Grote organisaties en centralisatie zijn inherent anti-mensheid. Zij steunen op regelgeving, in plaats van op principes, om de mensen binnen deze organisaties als gehoorzame werktuigen te behandelen. Ik wens deze niet te ondergaan.

Mijn doelstellingen:

Ik bouw mijn eigen maatschappij. Ik voeg aan de traditionele gereedschappen ook netwerken, cryptografie, solide valuta, digitale valuta en anonieme berichtgeving toe.

Deze maatschappij zal niet centraal gereguleerd worden. Het bestaat uitsluitend uit vrijwillige overeenkomsten.

Ik verwelkom anderen om mij te vergezellen. Ik zoek mensen die onafhankelijke scheppers van waarde zijn, mensen die meer doen dan praten en mensen die het juiste doen, omdat dit het juiste is.

Ik zal mijn eigen methodes ontwikkelen om met onrechtvaardigheid om te gaan, gebaseerd op de principes van ontkennend recht, restitutie, integriteit en gelijkwaardige rechtvaardigheid.

Ik verbied niemand om met een been in elk gebied te staan – in de onafhankelijkheid en in het oude systeem – mits er geen schade aan de onafhankelijkheid wordt toegebracht. Ik ben volstrekt tegen het gebruik van de onafhankelijkheid om misdaden in het oude systeem te faciliteren, zoals het verbergen van criminele opbrengsten.

Ik verwacht, dat ik luidruchtig veroordeeld zal worden, aangeklaagd zal worden en belasterd zal worden door de autoriteiten van het oude regime. Ik verwacht, dat zij hun macht en hun imago van legitimiteit zullen verdedigen met behulp van alle middelen die hen ten dienste staan. Ik verwacht, dat veel lichtgelovige en onderworpen mensen de leugens van deze autoriteiten zullen geloven, in ieder geval in het begin.

Ik zal de valkuilen die voor mij gegraven worden aanmerken als criminele aanvallen.

Een ieder die eveneens deze onafhankelijkheid wenst te kiezen wordt gemotiveerd om deze verklaring te verspreiden, om te dienen ter bevordering van deze nieuwe maatschappij, om vrijwillig uit te blinken in deugdzaamheid en om te communiceren en samen te werken met andere deelnemers aan deze nieuwe maatschappij.

Vrije, onbeschaamde mensen kunnen niet geregeerd worden.

Ik ben één van de Vrijen en Onbeschaamden. (Paul Martens)

P.S.:

Inderdaad: voorlopig het laatste deel in de serie. Hiermee is het concept besproken en zal er veel studie verricht worden naar deze verklaring als doelstelling. Wat niet betekent, dat dit onderwerp afgedaan is en in de vergetelheid raakt. Daarvoor heeft het teveel mijn aandacht. Voorlopig zal ik me verder verdiepen in de juridische mogelijkheden en wacht ik op een bijeenkomst met anderen die ook met dit onderwerp bezig zijn. Wordt dus zeker vervolgd.

Door R. Hartman (NI) schreef op 31-05-09 om 15:58: 5

“Het zit in de genen van de mens om te willen overheersen teneinde er zelf beter van te worden”

U poneert hier min of meer dat de mens inherent slecht is. Maar daar ben ik niet van overtuigd.

Dat de geschiedenis uw gelijk lijkt te bewijzen komt slechts omdat kinderen opgroeien in de wereld zoals hij is, en de waargenomen gedragingen in die wereld kopiëren en als ‘normaal’ leren accepteren.

Persoonlijk heb ik geen enkele behoefte een ander te overheersen. Ik dop mijn eigen boontjes, ben behulpzaam naar wie ik aardig vind en niet naar wie ik dat niet vind. Daarbij heb ik een bloedhekel aan lieden die menen mij de wet voorschrijven, enkel en alleen omdat zij zichzelf als ‘machthebbers’ zien.

Kennelijk zit die drang tot overheersen niet in mijn genen. Volgens uw stelling ben ik dus geen mens?

Zolang de overgrote meerderheid van de mensheid geen enkel probleem heeft met immoraliteit (en soms zelfs niet als zijzelf daarvan het slachtoffer zijn) zie ik niet veel hoop op een “redelijk compromis met de rest van de wereld”. Van mijn kant is dat overigens simpel mogelijk, zie Pauls betoog, waar ik helemaal achter kan staan, maar van de andere kant gaat dat dus niet lukken.

Zolang degenen die de macht mij te onderdrukken ontberen dit onvermogen gemakkelijk aan de geweldsmonopolist staat kunnen uitbesteden gaat het niet veel beter worden. Enig ‘redelijk compromis’ heeft dan ook slechts dan kans van slagen als overheden worden afgeschaft. De grote vraag is hoe dat bereikt kan worden.

Winston schreef op 31-05-09 om 23:13: 9

Dit wordt mijn allereerste reactie op vrijspreker.nl en ik barst van de opmerkingen, maar zal proberen het enigszins binnen de perken te houden. Allereerst wil ik toch even van de gelegenheid gebruik maken om te zeggen dat ik erg blij verrast was toen ik deze webruimte ongeveer twee maanden geleden bij een vriend ontdekte: het doet mijn vertrouwen in de mensheid weer enigszins toenemen in deze donkere tijden.

Dan even de algemene houding t.o.v. “de vrijheid van meningsuiting” alhier. Ik heb daarover namelijk een fundamenteel andere mening dan de opstellers van deze site. We komen wel ongeveer op hetzelfde punt uit, maar mijn vertrekpunt is radicaal anders; volgens mij bestaat deze vrijheid namelijk helemaal niet. En alle problemen die voortvloeien uit het wel of niet hebben van de vrijheid deze of gene mening te uiten,

hebben hun oorsprong in dit fundamentele onbegrip. De enige momenten dat je vrijheid van meningsuiting kunt hebben, zijn de momenten dat die vrijheid er niet toe doet, namelijk wanneer je helemaal alleen bent. En zelfs dan zal de mening die je uit afhangen van je stemming, die zelfs wordt beïnvloed door de kleur van het plafond waaronder je dagelijks ontwaakt. Vrijheid van meningsuiting heb je als je ligt te slapen en je niet bewust bent van de wereld om je heen. Op alle andere momenten pas je het uiten van je mening aan ten behoeve van de wereld en de mensen om je heen, of je dat nu wilt of niet. Jouw mening is gevormd door de input van alle andere mensen die je op je levenspad tegenkomt, en jouw mening is weer input voor de mening van al die anderen. Alleen vanuit dat besef zullen we volgens mij uitkomen op de idealen zoals geschetst door de zeer gewaardeerde makers van vrijspreker.nl.

Dan de Verklaring van Onafhankelijkheid; deze gaat mij lang niet ver genoeg. Het is goed bedoeld, maar als er woorden als “zakenpartners” en “werknemers” worden gebruikt, vraag ik mij af of de opsteller wel doorheeft dat deze woorden zo ongeveer de belichaming zijn van onderdrukking. “Wij willen niet over u heersen en wij willen geen controle op u uitoefenen.” ... Maar een werknemer is toch de meest onderdrukte en gecontroleerde deelnemer aan onze kapitalistische consumptiemaatschappij? Of zie ik dat verkeerd? Van een vrijdenker had ik eerder “arbeider” of zelfs “deelnemer” verwacht, maar niet “werknemer.” De verhouding werkgever-werknemer is er één van machthebber en onderdrukte. Bovendien zijn de woorden erg misleidend; ze impliceren dat er iets wordt “gegeven” of zelfs “gegund” aan de ene kant en iets wordt “genomen” of zelfs “dankbaar in ontvangst wordt genomen” aan de andere kant. De realiteit is dat de werkgever een loonslavendrijver is; hij gaat op de arbeidsmarkt op zoek naar de beste prijs/prestatie verhouding, zoals ik een geschikt potje pindaas in de supermarkt uitzoek. Een beetje flauw van mij misschien, want ik voel wel waar de opsteller heen wil, en daar kan ik het van harte mee eens zijn.

Tenslotte een paar woorden voor flap en R. Hartman. Eén van de meest fundamentele (en mijns inziens meest schadelijke) misvattingen van De Mensheid is de misvatting die jullie tentoonspreiden in de discussie over

“het recht van de sterkste.” Dit is namelijk een verkeerde vertaling van Darwin’s “survival of the fittest.” De fitste in deze beeldspraak is namelijk helemaal niet “de sterkste,” maar degene die zich het beste kan aanpassen aan veranderende omstandigheden. De genetische, of instinctmatige aanleg waar flap over spreekt, is de aanleg om je aan te kunnen passen. Elk kind is een onbeschreven blad, flap, en in ieder mens schuilt zowel een heilige als een massamoordenaar. Wat dat betreft is de mens uniek in de natuur, en omdat we, zoals R. Hartman terecht opmerkt, “gehinderd” worden door moreel besef, wat weer voortvloeit uit ons vrij unieke vermogen verleden, heden en toekomst aan elkaar te koppelen. Verder is de mens uniek omdat we het evolutionaire pad van “aanpassen aan veranderende omstandigheden” hebben verlaten ten faveure van het pad van “omstandigheden aanpassen aan veranderende wensen,” alweer een gevolg van ons vermogen jarenlang vooruit te plannen, met behoud van alle opgeslagen kennis uit het verleden. **Dus... het moet uiteindelijk mogelijk zijn om de Verklaring van Onafhankelijkheid te realiseren, simpelweg omdat vreedzaam samenleven onze enige kans op overleven is.**

Door Karel Beckman

De economische en sociale problemen in onze maatschappij worden niet veroorzaakt door de vrije markt, maar door bemoeizucht van de Staat. Een welvarende, sociale en vredelievende wereld is alleen mogelijk als we het juk van de Staat van ons afschudden en kiezen voor vrijwillige samenwerking.

1.

Er zijn twee manieren om tegen onze samenleving aan te kijken. Je kunt zeggen dat het goed gaat. We zijn welvarend, gezond, we leven lang, in een redelijk vrij en veilig land, we hebben veel vrije tijd, we zijn goed opgeleid.

Je kunt ook zeggen dat het niet goed gaat. Er is een financiële crisis, de werkloosheid stijgt, de pensioenen staan onder druk, de kosten van de verzorgingsstaat zijn niet meer op te brengen, de huizenmarkt zit op slot, zorg en onderwijs staan onder druk, sociale spanningen zijn groot.

Beide visies zijn verdedigbaar. Maar hoe zijn ze met elkaar te rijmen?

Hoe kan het dat we met onze hard werkende, intelligente bevolking, met onze hoge levensstandaard en goede opleidingen, met ons innovatieve bedrijfsleven, onze goede infrastructuur en onze gunstige geografische ligging, toch tegen zo'n berg problemen aan kijken?

Als mensen in Nederland wordt gevraagd hoe ze zich voelen, zeggen ze over het algemeen: met mijn leven gaat het goed, met de samenleving gaat het slecht.

Is dat niet vreemd?

We hebben het idee dat het in ons privé-leven goed gaat, maar we zijn somber over hoe het met de maatschappij gaat.

Onze toekomst zou rooskleurig moeten zijn, maar zo voelt het niet.

Hoe komt het, dat de maatschappij niet weerspiegelt wat we in ons eigen leven voelen? Dat we eigenlijk alles hebben dat ons in staat zou moeten stellen om een harmonieuze samenleving op te bouwen, terwijl de samenleving gebukt blijft gaan onder hardnekkige problemen? Dat we rijk zijn en tegelijkertijd in een crisis zitten en misschien wel afstevenen op een economische ramp, zonder dat iemand hier enige controle over lijkt te hebben?

De oorzaak voor deze tegenstrijdige situatie is in één woord samen te vatten. Dat woord is: de Staat.

De rol van de Staat in onze samenleving.

Niet voor niets hebben we het idee dat het met ons particuliere leven wel goed gaat, maar met het publieke leven niet. Ons particuliere leven onttrekt zich goeddeels aan de invloed van de Staat, het publieke leven niet.

Dit vergt enige uitleg. Het is namelijk niet wat u meestal wordt verteld. U bent gewend om te horen dat het juist de roofzuchtige particuliere sector is, die de ellende in de maatschappij veroorzaakt, en dat het de Staat is, de overheid, die ons daartegen beschermt.

De financiële crisis – is die niet veroorzaakt door hebzucht, door bonusbeluste bankiers en cynische speculanten?

Onze publieke sectoren, gaan die niet ten onder aan marktwerking, deregulering, privatisering – worden die niet leeggeroofd door graaiers en zakkenvullers?

De economie, gaat die niet ten onder aan de casinomentaliteit van aasgieren die bedrijven leegslurpen en er met de winst vandoor gaan, aan amorele markten die overheden uitkleden en sociale en monetaire stelsels omver werpen?

Hebben we juist niet méér overheid nodig – of op zijn minst: meer oog voor het publieke belang, meer verantwoordelijkheidszin, meer solidariteit, meer duurzaamheid – en zijn dat geen waarden die alleen geborgd kunnen worden door een zorgzame, niet-commerciële, integere overheid?

Dat is het verhaal dat wordt verteld door demonstranten, door schrijvers, door economen, door intellectuelen, door journalisten, door politici. En het klinkt ook best aannemelijk. Als je er niet te lang over nadenkt.

Maar het is een leugen. Het is de **Grote Leugen** van onze tijd, verspreid door links, rechts en midden: dat de Staat ons beschermt en de Markt ons uitbuit en bedreigt.

Het tegenovergestelde is waar.

2.

Neem de economische crisis. Die bestaat feitelijk uit twee mega-problemen: onhoudbare staatsschulden en failliete banken.

Eerst die staatsschulden. Jawel, het zijn staatsschulden. Ik noem er een paar, en dit zijn cijfers uit 2011, in dollars. België heeft een staatsschuld van \$398 miljard. Nederland 424 miljard. Griekenland 454 miljard. Spanje 823 miljard. Canada 1117 miljard. Het Verenigd Koninkrijk 1654 miljard. Frankrijk 1767 miljard. Italië 2113 miljard. Duitsland 2446 miljard. Japan 8512 miljard.

Dit zijn alleen de schulden van nationale overheden. Lokale overheden zijn er niet bij inbegrepen.

Hoezo arme politici, arme overheden, die onder druk van kille “financiële markten” gedwongen zijn om te bezuinigen?

Vetgemeste overheden zult u bedoelen. Uitbuikende bureaucratieën die altijd maar weer méér uitgeven dan ze aan middelen binnen krijgen, altijd

maar meer en meer lenen, omdat ze weten dat ze toch niet failliet gaan, omdat ze weten dat de rekening wordt doorgeschoven naar volgende generaties, omdat ze niet zelf rente en aflossing hoeven te betalen, maar dat door de belastingbetalers kunnen laten doen.

Maar dit is uiteraard een heel ander verhaal. Dit past minder in het plaatje van niet-commerciële, onbaatzuchtige overheid.

Dan hebben we het alleen maar over iets tamelijk abstracts als de staatsschuld. Omdat dit in cijfers is uit te drukken. Wat niet in cijfers is uit te drukken, is **hoe bureaucratie de samenleving verstikt**, de dynamiek in een economie om zeep helpt, hoe de verzorgingsstaat afhankelijkheid en parasitisme in de hand werkt. Een land als Frankrijk telt 5 miljoen ambtenaren. Die op hun 62e met pensioen mogen – oh nee, daar maken ze nu weer 60 van. En dan maar klagen over die bikkelharde financiële markten die die arme Fransen het vel over de oren trekken. Gelukkig voor Frankrijk kunnen ze nog een tijdje doorgaan met potverteren: ze kunnen eerst nog de bankrekeningen van spaargelden in Duitsland en Nederland leegtrekken.

Griekenland, het land van de eurocrisis, is berucht om zijn gigantische bureaucratie, die gestaag is gegroeid sinds het land democratisch werd in 1974. Een Griekse econoom over de tijd totdat de crisis uitbrak: “Er was echt een feestje aan de gang. De overheid deed er steeds maar bonussen en uitkeringen en pensioenen bij. Bij elke verkiezingen groeide de economie doordat de overheid banen weggaf.” Fijn voor die ambtenaren in Griekenland – maar wie een bedrijf probeerde op te zetten werd door ambtenaren gemangeld en leeggezogen. Over aasgieren gesproken.

Zo zijn er talloze voorbeelden te geven. De Engelse publieke gezondheidszorg, om een willekeurig voorbeeld te noemen, werd in een Britse krant nog niet zo lang geleden omschreven als “de grootste bureaucratie in de vrije wereld, met meer werknemers dan de bevolking van Estland en een budget groter dan dat van Slowakije. Het is een land binnen een land: een stukje Oost-Duitsland in Groot-Brittannië.”

En Amerika? Amerika, dat is toch het land van de vrije markt, van het liberalisme, waar de armen steeds armer worden en de bedelaars je overal op straat aanklampen?

De totale Amerikaanse staatsschuld bedraagt ruwweg \$ 10.000 miljard. En dan hebben we het alleen maar over de schuld van de federale overheid.

Bij die federale overheid werken 2 miljoen mensen, maar als je het aantal werknemers optelt van wat wordt genoemd “federal contractors” – particuliere bedrijven die uitsluitend voor de overheid werken – dan kom je op 15 miljoen.

De Federale Overheid is overigens de grootste werkgever van de VS. Er zijn 1300 federale overheidsinstellingen in de VS. Tussen bijvoorbeeld de minister van Landbouw en een boswachter zitten 18 bureaucratische lagen.

Is Amerika een vrij land? In 1925 besloeg het federale wetboek één deel, nu zijn er het meer dan 200. Alles in Amerika is gereguleerd – in de wet is voorgeschreven hoe je in een restaurant ui-ringen moet bereiden. Er zitten een half miljoen mensen in de gevangenis in de VS wegens drugs-gerelateerde overtredingen. Amerika heeft 5% van de wereldbevolking en 25% van de wereldgevangenisbevolking. Betekent vrijheid niet vrijheid om drugs te gebruiken? Om in de prostitutie te gaan? En andere domme dingen te doen? In Amerika niet.

Maar hoe zit het dan met Wall Street? Met de banken?

De banken, ja. Dat is het tweede probleem. Is de huidige crisis niet begonnen in de Amerikaanse vastgoedsector? Hebben Amerikaanse banken niet veel teveel leningen uitgegeven – en hebben ze die waardeloze leningen niet doorverkocht aan andere banken, onder andere in Europa, waardoor het probleem zich als een inktvlek heeft uitgebreid? En die Europese banken – moeten die niet allemaal door de Staat worden gered nu, en door de Europese Centrale Bank (ECB) ? Dat is toch niet omdat ze zo’n voorbeeldig beleid hebben gevoerd? Zijn dat niet diezelfde banken die hun bestuurders miljoenenbonussen uitkeren, rentes manipuleren, woekerpolissen verkopen en wie mag weten wat ze allemaal nog meer uithalen?

Helemaal waar. **Banken zijn vandaag de dag zonder meer corrupte instellingen.** Bankiers zijn graaiers en dieven. Ze zijn

medeverantwoordelijk, samen met de overheden, voor de financiële crisis waarin we ons nu bevinden.

Maar – en dat is het cruciale punt waar het om draait – onze banken hebben niets te maken met de vrije markt. De banken van Wall Street en de Zuidas en de City van Londen en het Bankenviertel in Frankfurt zijn in essentie staatsinstellingen. **Het zijn verlengstukken van de Staat. Handlangers van de Staat.**

Dat is niet zo moeilijk om aan te tonen. Hoe werkt een bank? Er zijn wellicht nog mensen die denken dat als zij hun geld naar de bank brengen, de bank dit voor hen bewaart. Vooruit, de bank mag het ook uitlenen en proberen er geld mee te verdienen, maar dat uitlenen en bewaren moet enigszins in balans blijven. Mis! De bank mag het geld dat u naar de bank brengt niet uitlenen, hij mag tien, vijftien keer zoveel uitlenen. Met het geld dat u naar de bank brengt, mag de bank geld scheppen. Zomaar, uit het niets.

Van wie mag hij dat? Van u? Van mij? Van de vrije markt? Nee, van de Staat. Van de wet. Zo is ons financiële systeem geregeld.

De “dekking” die de bank moet aanhouden om aan zijn verplichtingen te voldoen is maar een paar procent.

Zo kon het gebeuren dat de IJslandse banken vele keren meer geld hadden uitstaan dan heel IJsland waard was. De banken in Cyprus, zo meldde NRC Handelsblad onlangs, hebben acht keer het nationale inkomen van Cyprus uitgeleend. Aan wie? Vooral aan Griekse banken!

En dit geldt voor alle andere banken, ook de Nederlandse.

En wat gebeurt er als het mis gaat, en de bank kan niet meer aan zijn verplichtingen voldoen, omdat hij roekeloos geld heeft uitgeleend? Dan wordt hij gered door de Centrale Bank of door de Staat. Dan wordt de bank “geherkapitaliseerd”, zo wordt dat genoemd. Waarmee? **Gewoon, met geld dat opnieuw uit het niets wordt gecreëerd.**

Die Centrale Banken, voor alle duidelijkheid, zijn staatsinstellingen. (Ja, de Amerikaanse Federal Reserve is formeel eigendom van een aantal particuliere banken, maar het is in alle andere opzichten wel degelijk een staatsinstelling.)

Waarom vindt de Staat het goed, dat dit gebeurt? Waarom laten ze de banken die het niet goed doen gewoon failliet gaan, zoals ieder ander bedrijf in de vrije markt? Simpel: het zijn diezelfde banken die de staatsobligaties kopen waarmee de Staat zijn uitgaven financiert. Zo is de cirkel rond.

De Staat wil altijd aan geld kunnen komen – dus de banken moeten altijd genoeg geld hebben om staatsobligaties te kopen. En dat hebben ze dan ook altijd.

Het is in feite nog gekker. De staatsobligaties die banken kopen kunnen namelijk op hun beurt weer als “dekking” dienen, op grond waarvan de banken nog meer geld kunnen scheppen!

Spin in het web van dit systeem zijn de Centrale Banken.

Die bepalen direct en indirect hoeveel geld er in het systeem wordt gepompt. In Amerika gaat dat bijvoorbeeld zo: de banken kopen staatsobligaties van de overheid, de Centrale Bank koopt die staatsobligaties van de banken, de banken kunnen met die “dekking” (die dus uit staatsschuld bestaat!) pakweg tien keer zoveel geld in de markt slingeren. Zo kocht de Federal Reserve in de periode 2001-2006 voor \$ 200 miljard aan staatsobligaties van banken, die daarmee \$2000 miljard te besteden hadden.

In Europa gaat het meestal iets anders, hoewel de ECB in recente tijden ook voor vele honderden miljarden aan staatsobligaties heeft gekocht van de banken. De ECB verstrekt ook leningen aan de banken tegen spotgoedkope tarieven. De ECB heeft nu in een jaartijd (half 2011 tot half 2012) €1000 miljard in het bancaire systeem gepompt.

De details van hoe het systeem werkt zijn **complex**, maar ze doen niet ter zake. Waar het om gaat is het principe. Het principe is dit: het zijn Staten die via hun Centrale Banken en via de particuliere banken bepalen hoeveel geld er in de economie wordt uitgezet. Ze bepalen ook wat “wettelijke betaalmiddelen” zijn, met andere woorden, het geld dat ze uitzetten moet verplicht door iedereen worden aangenomen als betaalmiddel. De Staten hebben dus de volledige controle over ons geldstelsel – over ons monetaire en financiële systeem. De banken zijn in dit systeem de verlengstukken van de Staat – en krijgen als dank vrijwel onbeperkte middelen om met geld te strooien.

Met een vrije markt heeft dit niets, maar dan ook helemaal niets te maken. Nogmaals: het feit dat de banken op de been worden gehouden door geld van de Staat zegt genoeg. Het zijn staatsinstellingen. Geen enkel bedrijf wordt op zo'n manier gesteund, behalve staatsbedrijven.

En Staten zelf natuurlijk – want merk op dat die ook **nooit failliet gaan**, ook altijd “gered” worden, met leningen en noodleningen en kapitaalinjecties en wat dies meer zij. **De Staten redden de banken en de banken redden de Staten.** (behalve in IJsland)

Je hoeft geen genie te zijn om te bedenken wat de gevolgen zijn van dit magische systeem, deze geldtovermachine. Koningen moesten het in het verleden met goud doen, en moesten zich behelpen met het afschaven van goudstukjes als ze de boel wilden flessen. De moderne Staat heeft een wonderbaarlijke geldvermenigvuldigingsmachine tot zijn beschikking. Drie keer raden wat er gebeurt als je politici en bankiers zo'n machine geeft. Dat hoeven we niet meer te raden. We weten het.

Uiteraard zijn er prachtige theoretische rechtvaardigingen bedacht voor het huidige systeem, met name door Keynes. De meerderheid van de economen volgt vandaag nog altijd in de voetsporen van deze even beroemde als beroerde Britse econoom. De theorie van Keynes houdt kortweg in dat geld in de economie pompen goed is omdat het “de vraag” stimuleert – en daarmee de economische activiteit. Deze theorie draait oorzaak en gevolg volledig om.

Ik kan in dit kader niet uitgebreid ingaan op deze Keynesiaanse onzin – maar ga zelf maar na: als je werkelijk welvaart zou kunnen creëren door de vraag kunstmatig te stimuleren, waarom is er dan nog armoede op de wereld? Waarom zijn er economische problemen? Waarom is er werkloosheid?

Maar heeft het in de economie pompen van geld dan geen effect op de economie? Zeker wel. **Het creëert zeepbellen.** Waar die zeepbellen ontstaan, hangt af van waar het geld naar toe gaat. In de VS was dit bijvoorbeeld de vastgoedsector – waarvan de Staat vond dat de banken daar geld naartoe moesten sluisen. In andere landen is hetzelfde gebeurd. Het creëerde de illusie van welvaart – en sommigen werden er inderdaad beter van – maar anderen verloren juist.

Uiteindelijk leidt permanente geldcreatie tot permanente inflatie. Dat is ook wat we vandaag de dag hebben. Mensen zijn er al zo aan gewend dat ze denken dat het onvermijdelijk is dat de prijzen altijd omhoog gaan. Dat is niet zo. Kijk maar naar de innovatieve sectoren van de economie: daar gaan de prijzen omlaag. Als de Staat en de banken niet continu geld in de economie zouden pompen, zou, bij een stijgende arbeidsproductiviteit, het algemene prijspeil gestaag dalen!

Economen noemen dat deflatie en maken ons wijs dat je daar bang voor moet zijn. Bent u bang als u de winkel binnen gaat dat de winkelier de prijzen verlaagt? Of bent u bang dat hij de prijzen verhoogt?

Gek idee wellicht, maar als we werkelijk in een vrije economie zouden leven, zouden de prijzen gemiddeld genomen gestaag dalen. Denkt u eens in wat dat betekent. We hoeven niet meer verwoed te sparen voor ons pensioen! In ons huidige stelsel gebeurt het omgekeerde. De pensioenen worden daarom voortdurend uitgehold. Alles van waarde is weerloos, zei de dichter, en dat klopt in een door de Staat gerunde Keynesiaanse economie.

Laat u niets wijsmaken door neo-Keynesiaanse economen: economische groei wordt bepaald door productie, niet door consumptie. De hoeveelheid geld die daarbij in de economie zit, doet niets ter zake. Productiemiddelen zijn schaars, meer geld creëren verandert daar niks aan. Geldschepping leidt niet tot meer welvaart, maar tot een herverdeling van de welvaart, waarvan sommigen profiteren en anderen armer worden.

En kom nu niet aan met het argument dat het soms nodig is om de economie te stimuleren, omdat “het vertrouwen” weg is. Dat vertrouwen is heel makkelijk weer terug te krijgen: laat de banken failliet gaan die failliet zijn, laat de lucht uit de economie lopen, bouw de schulden af, te beginnen met de staatsschulden, voer een conservatief, zeer conservatief monetair en fiscaal beleid, en moet je zien hoe snel het vertrouwen weer terug is!

De economie kan de kunstmatige manipulatie van het geldwezen heel goed missen. We hebben geen Centrale Bank nodig. We hebben geen wetten nodig die het banken mogelijk maakt om geld uit het niets te

scheppen. Wat we op dit moment meemaken is **niet** het failliet van de vrije markt – het is het failliet van het interventionisme. **Van het door de Staat gecontroleerde en gemanipuleerde financiële stelsel.**

Haalbare Weg Naar Vrijheid

INLEIDING

Er zijn heel veel mensen die naar een vrije samenleving verlangen en er graag aan willen meewerken. Over de manier waarop dit bereikt kan worden zijn echter nog veel verschillende meningen. Onder andere:

- Wel of niet via politieke kanalen?
- Nationaal of internationaal?
- Gradueel of in één klap?
- Geweldloos of desnoods ook geweld erbij. (zelfverdediging!)?
- Filosofie (NAP) verspreiden of overheidsgeweld wegwerken of beide?

Eén belangrijk punt is te zorgen dat zoveel mogelijk libertariërs kunnen werken aan een project dat hen het meest aantrekt en waar ze tijd (en geld?) aan willen/kunnen besteden.

In één klap de COMPLETE VRIJHEID lijkt niet haalbaar. Om iets nieuws in te voeren of oude processen om te bouwen, heb je altijd een minimum van tijd nodig.

Waarbij die tijd alleen maar ” ombouwtijd” moet zijn anders wordt tijdelijk=eeuwig!

Een reële weg lijkt het volgende, waarvoor graag commentaar, kritiek, en aanvullingen verzocht worden:

1. Probeer altijd en overal de juiste filosofie (NAP) te verbreiden door voorbeeld en verklaringen. (mondeling en schriftelijk)

Het is essentieel dat veel meer mensen begrijpen dat de mensheid in een **geweldsmaatschappij** leeft en dat meer mensen gaan verlangen naar een geweldloze samenleving waarin ieder mens recht heeft op zijn eigen leven en rechtmatig verkregen eigendom.

2. Werk mee aan één of meer van een serie afgeronde projecten die elk streven om een bepaald overheidsgeweld af te schaffen.

Die projecten kunnen we op de Vrijspreker verzamelen, bijhouden en stimuleren.

Mogelijk wordt het een boek!! Een boek waaraan iedereen kan meewerken. U kunt de projecten, die achtereenvolgens als artikel gepubliceerd worden, van commentaar en aanvullingen voorzien. Eveneens aanvullen met suggesties hoe ze te verwezenlijken zijn, of zelf oproepen tot specifieke acties.

Ook “concurrerende” libertarische sites kunnen stukken inzenden onder hun naam. Net als ook de LP.

Laten libertariërs hier een groot gezamenlijk project van maken en tot RESULTATEN komen!!

EERSTE OPZET INDELING PROJECTEN

(Die we DOELEN noemen, D1. etc:)

D.1. WNV–Afschaffen overheidsOntwikkelingshulp.

D.2. WNV–Vrij maken van drugs

D.3. WNV–EU macht afschaffen. Dit zal wel gesplitst moeten worden in X afzonderlijke doelen/projecten.

D.3/1—Voorkomen dat Nederland meedoet aan de BankenUnie.

D.4. WNV–Afschaffen van overheidsregels.

D.5. WNV–Afschaffen van Belastingen en accijnzen

D.5/1—Afschaffen invoerbelasting uit ontwikkelingslanden

D.5/2—Afschaffen alle invoerbelastingen.

D.5/3—Afschaffen erfenisbelasting (succesierechten)

D.6. WNV–Afschaffen subsidies

D.6/1—Afschaffen directe en indirecte subsidie aan sport.

In een crisistijd is het dubbel noodzakelijk dat iedereen zijn eigen sport maar betaalt.

Alles staat nog open. Splitsing, volgorde enz. Dit is slechts begin van een kader waarin gegevens verzameld kunnen worden
Maar laten we niet wachten tot we een ideaal “artikel of boek” hebben. Laten we gelijktijdig beginnen. NU!

Graag vernemen we ook of er vrijwilligers PROJECT MANAGERS zijn voor bepaalde projecten.

Geef je op bij : info@vrijspreker.nl
met je voorstellen.

Binnen een paar dagen, deze week, zullen we hier starten met het verder uitwerken van

D.1. WNV–Afschaffen overheidsOntwikkelingshulp.

De basis daarvoor zal een eerder gepubliceerd artikel zijn:

www.vrijspreker.nl

Los van het rare geval dat hulp aan arme hongerige mensen verstrekt zou moeten worden door de overheid die het geld steelt van de belastingbetalers, hoort die hulp een morele handeling te zijn, vrijwillig van mens tot mens!

Voor inzending van projecten enkele richtlijnen:

–Tracht zo concreet mogelijk te zijn over wat er gebeuren kan/gaat en wat het resultaat zou kunnen zijn.

–Tracht de voorstellen compleet in NAP te krijgen of een (grote) stap in deze richting

–Tracht korte termijn problemen voor betrokkenen te voorkomen of op te vangen. Problemen zullen niet geheel te voorkomen zijn.

Om te overleven

Om als mens(en) te overleven dienen wij ons te groeperen, een eenheid te vormen die leert samen te werken. Wij dienen ons vrij te maken van het slavensysteem, wat in de Bijbel Babel of het Grote Babylon wordt genoemd.

Dus... het moet uiteindelijk mogelijk zijn om de Verklaring van Onafhankelijkheid te realiseren, simpelweg omdat vreedzaam samenleven onze enige kans op overleven is.

Onderstaande bericht staat op de website: www.Biflatie.nl

Mondiale staatsschuld: 100 biljoen

De schulden van alle landen tezamen zijn in zes jaar tijd van 70 biljoen dollar naar 100 biljoen gestegen, aldus de Bank for International Settlements. Een plus van 40% in slechts 72 maanden, dat is een stijging van 416 miljard dollar geleend geld per maand. De effecten van de stijgende rentelasten hiervan is moeilijk te bepalen, maar zal ongetwijfeld reden zijn van de bezuinigingen in onder meer ons land. En nooit een woord over aan wie onze overheden dit geld dan verschuldigd zijn.

Enkele Europese werkloosheidscijfers

Hoe mooi de berichtgeving over groeicijfers in sommige landen ook zijn, de werkloosheidscijfers schetsen een heel ander beeld. Griekenland: 28% werkloos en 64,1% jeugdwerkloosheid. Frankrijk: 3,3 miljoen mensen zonder werk, dat is 11,1% van de beroepsbevolking, een absoluut record. Spanje: 26% werkloos, waarvan 55% de jeugd betreft. Portugal: ook al is dit cijfer minder geworden, nog steeds een immens percentage: 15,3% werkloos. Ook in Nederland is het niet best gesteld, 678.000 personen zitten volgens de officiële cijfers zonder werk. Dat is 8,6 procent van de beroepsbevolking. In de werkelijkheid weet iedereen dat dit percentage natuurlijk nog wat hoger ligt. Het aantal werklozen in Nederland stijgt momenteel met 700 personen per dag!

Populisme is weer even helemaal terug

Verkiezingen op komst! In Den Haag kan men wel roepen dat het weer goed gaat komen met de Nederlandse economie en dat we weer vooruit kunnen kijken, maar ik zie dat toch echt anders. De beurzen zijn mijn inziens de afgelopen jaren alleen maar gestegen door het praktisch gratis weggegeven geld van de ECB en de Fed en is daarmee allang geen afspiegeling meer van de reële economie. Op naar een tweederangs welvaartsstaat. Er zijn in 2013 zo'n 10% meer faillissementen uitgesproken dan in 2012 en er zijn meer dan 100.000 werklozen bijgekomen afgelopen jaar. De trend van de economie bevindt zich overduidelijk nog in een neergaande beweging. Hoe kun je dan zeggen dat

het beter gaat? En daarbij, elk jaar roepen ze dat het volgend jaar echt weer beter wordt... We kennen dit trucje inmiddels wel (lees ook: Volgens de NVM en de NOS is de huizenmarkt al 6 jaar herstellende) en ondertussen gebeurt er helemaal niks.

Gespuis in Den Haag

Kijkend naar de afgelopen maanden, jaren naar de gang van zaken in ons kabinet en onze overheid kan ik alleen maar de conclusie trekken dat we geregeerd worden door een clubje mensen dat achter de tralies hoort. Beloften zijn voor de buhne, eerlijkheid en oprechtheid zijn niet meer te vinden in Den Haag. De door onze strot geduwde bezuinigingen worden nooit meer terug gedraaid en banken staan boven de wet. Het criminele gedrag loopt de spuigaten uit en niemand die er iets aan doet. Ik heb het al vaker geroepen, maar juist nu blijkt eens te meer dat een oprechte democratie nooit kan werken in een kapitalistisch systeem. En misschien geheel onterecht om het op Biflatie.nl te noemen, maar alleen al het feit dat de totale Tweede Kamer zo'n Joris Demmink de hand boven zijn hoofd houdt zegt mij genoeg. Wat als inderdaad blijkt dat deze man en al die andere verdachte namen beschuldigd worden van al die misdaden? Wat zegt dat dan over onze regering?

Een climax lijkt op komst

Ondertussen nemen de spanningen toe in Europa en de rest van de wereld. Zo'n zeventig jaar geleden mocht "de oorlog" nooit meer gebeuren en kijk waar we nu staan... Als een stel kleuters lopen onze leiders heen en weer te toeteren wat wel en wat niet mag met het zogenaamde mandaat van zijn burger onder de arm. Vraag elk mens op deze planeet of men in een oorlog terecht wil komen en 99% zal "nee" aanvinken. Behalve die ene procent, diegene die alles bepalen, de zogenaamde democratie beschermende NATO, NAVO of welke instelling je ook noemt, die paar mensen die wij "Overheid" noemen, zij lijken er alles aan te doen om het toch te laten escaleren.

Tot zover Biflatie.nl

Wat ons te doen staat

Wij beseffen dat het als illegaal wordt gezien van overheden, bankiers en andere onbetrouwbaren om hun illegale praktijken aan het licht te brengen. De weg naar vrijheid laat het ons niet toe te zwijgen. Wie een onheil ziet en er niet tegen waarschuwt, is schuldig wanneer dat kwaad anderen treft. Zie Ezechiël 33:

- 1 En het woord van JHWH geschiedde tot mij, zeggende:
- 2 Mensenkind! spreek tot de kinderen uws volks, en zeg tot hen: Wanneer Ik het zwaard over enig land breng, en het volk des lands een man uit hun einden nemen, en dien voor zich tot een wachter stellen;
- 3 En hij het zwaard ziet komen over het land, en blaast met de bazuin, en waarschuwt het volk;
- 4 En een, die het geluid der bazuin hoort, wel hoort, maar zich niet laat waarschuwen; en het zwaard komt, en neemt hem weg, diens bloed is op zijn hoofd.
- 5 Hij hoorde het geluid der bazuin, maar liet zich niet waarschuwen, zijn bloed is op hem; maar hij, die zich laat waarschuwen, behoudt zijn ziel.
- 6 Wanneer daarentegen de wachter het zwaard ziet komen, en blaast niet met de bazuin, zodat het volk niet is gewaarschuwd; en het zwaard komt, en neemt een ziel uit hen weg; die is wel in zijn ongerechtigheid weggenomen, maar zijn bloed zal Ik van des hand des wachters eisen.